

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Heripolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Heripolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
fundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofurti, 1601

De Donatione Solenni, Qva Comes Megenhardvs Ecclesiam &
monasterium ordini tradidit, coram Adelberto archiepiscopo Moguntinensi.

urn:nbn:de:0128-1-17336

SPONHEIMENSE.

230

DE DONATIONE SOLENNI, QVA COMES MEGENHARDVS ECCLESIA & monasterium ordinis tradidit, coram Adelberto archiepiscopo Moguntinensi.

POST hæc illi stris comes Megenhardus, vt in institutio monachorū & ordinis diui patris Benedicti, quam pro Dei amore in hoc loco fecerat, autoritate sumeret firmatatem, Adelbertum archiepiscopum Moguntinum vna cum fratre comite Rudolpho adiit, & coram ecclesia Moguntina, multis præsentibus, ecclesiam hanc coram altari S. Martini, cum omni iure & iustitia quam habuerat ad eam, in manus ipsius archiepiscopi resignauit, sub tali videlicet conditione, vt monachi cunctis diebus seculi, omnipotenti Deo serviantur in ea, sub abbate & regula sancti patris Benedicti, sicut patet in literis confirmationis eiusdem archiepiscopi, quas desuper dedit, & ita sonant.

In nomine sancte & indiuidue Trinitatis: Ego Adelbertus Dei misericordia huius sancte Moguntiae ecclesia archiepiscopus, & apostolice sedis legatus, notum esse cupimus omnibus tam futuri & quæ præsens etatis fidelibus, quomodo Dominus Megenhardus de Sponheim, & uxore eius Machibild, comes Rudolphus & uxore eius Regnat, *diuine inspirationis instinctu, spontanea ad altare sancti Martini accesserunt, & profecti, suorumq; incolumitate, & ob spem eternæ retributionis, ecclesiā in Sponheim, cū omni proprietate & iustitia, quam eam hereditario iure, sibi, in illam diem possederant, pia deuotio ne ecclesiæ Moguntinae in perpetuam proprietatem considerant: sub hac scilicet conditione, ut monachi secundum regulam S. Benedicti ibidem constituerentur, per quos inges Deo landes & pro ipsis supplicatio nes in eadē ecclesia frequentarentur. Hec autem sunt beneficia & prædicta ad predictam ecclesiam pertinientia: Decima eiusdem ville cū familia & dominicali terra, in agris, vineis, horis, pratis, pastoriis, sylvis, cultis, incolitis, colendis, viis & inuis. In Petersheim duo mansi. In Rüdersheim tres mansi dominicalis terra, & quatuor à colonis possesse & quartaria pars. In Hagenheim duo mansi, & duo iugera vinearum. In Dromersheim dimi lius mansus, & quatuor vinea. In Mannental mansus, In Bogenau duobus, in Averen quatuor & quartaria pars. In Montzechaare cum edificiis, & XII. iugera vinearum, in Wergesbach duo mansi. In Eselbrunnen VIII. maledra tritis, & XVI. filiginis, de manu qui vocatur Eberhardi. Hec noua donatio comitis Husen & in Slirscheit, cum dominicali terra & sylva quam ibi possederat. In Dalem XL. mansi, in agris, aries, vineis, pratis & sylvis. Addidit etiā predictis bonis prefata Domina Riggart pratum unum & hor-

30 tum oleribus plantandum accommodatum, cum duobus agris eidē prato contiguis. Facta autē à supra non minatis viris sine omni contradictione, nos eam hanc nostram obligationem firmavimus. Insuper prefata ecclesiā eadem libertate, honore & iustitia donauimus, qua & cetera in episcopatu nostro videntur abbatia & monasteriis, scilicet ut solū episcopum respiciat: & ut fratres Deo ibidem militantes, spirituali patre orbati, inter se alii, sicut tantum idoneum inuenient, eligant. Quod si idoneā ad id officij personam inter se non habuerint, libertatem habeat eligendi alii sive vitiis & institutionis, de quacum voluerint ius. congregatio, intra nostram tamen diocesim. Præterea solutione eiusdem ecclesie, que nos contingebat, rogatu Dominorū iam supra nominatorum in perpetuum eis remisimus: & ut Parochianus presbyter ad abbatem resipiceret in hunc modū, videlicet ut ab ipso beneficia ecclesia, à minori vero preposito altaris dono inueniretur, statutus. Hoc etiā vixit, editū vel collandatum est, ut senior de cognatione illius ad advocationem sit eiusdem ecclesie: qui si nominis & officii sui immemor, ecclesiā vel possessiones eas quibus tutator & conservator preordinatus est, versa vice dissipaverit, in nostra vel successoris nostri si potestate cum corrigeret ac ad emendationē cogere. Ut autē hec omnia ratiō & inconsulta sequentī anno permaneant, hanc chartā conscribi & sigillo nostro insigniri fecimus. Huius rei testes affuerunt Brugo Wör- T. testes qui maciensis episcopus, Dudo maior prepositus, Richardus prepositus, Volbertus abbas S. Albani, Werenbol- huic donati onis inter dus abbas S. Iacobi, Adelbertus abbas S. Disipoli, Henricus prepositus S. Victoris, Cuno Decanus de domo, fuit. Thuringerus magister, Anselmus prepositus, Hartmannus prepositus. Henricus Bingensis prepositus, Clerici, Arnoldus prepositus, & ali quamplures, ex clero. De laici autem, Arnoldus urbis prefectus, comes Gofvamus, & filius eius Gerardus, & frater eius Emicho: Arnaldus & frater eius Rupertus de Luren- burg, comes Fridericus Bertolus, & frater eius Sigefridus Henricus de Catzenelenbogē. Rorich & fra- terius Gerlachus, Valdarius, Fulcoldus, & ali quamplures de liberis. De ministeriis huius autem, Embri- Loci mini- cho Vicedominus, Ernestus Sculetus, Folbertus & Embricho de Binge, Gerardus Embricho comes, & ali⁹ fr̄i⁹ complures. Suscepit etiā autem donatio per manus aduocati comitis Gozv. Anno dominice incarnationis MCXXIV. Indictione secunda, regnante Henrico Imperatore huius nominis quarto, Arnoldo urbis prefe- tio, Ernesto Sculeto. Data per manus Godescalc Capellani, vii. idus Junij.

Facta igitur solenni haec donatione (vt premittitur) in ecclesia Moguntina per comitem Megenhardum, & monasterio cum omni proprietate, iure & iustitia emancipato, & me- re libertati donato, ea videlicet libertate qua & cetera in diocesi Moguntina abbatia no- stri ordinis gaudent, ipse quam diu vixit aduocatiam omni manuetudine & bonitate te-

nuit, nil penitus exigens & in aliquo grauamen inducens, voluit eum locum & habitatores eius perpetua pace & libertate gaudere, & nullo cuiusquam seruitio grauari. Erne forte aliquis in posterum ex hac ereditate suis, qui aduocati nomen gereret, aliquam in rebus monasterio vel per sonis molestiam inferret, literis cauere studuit, quas Bernhelmo primo ab

Copia pri-
uilegiis, quod
dedit ipso eo

Stephanus comes de Sponheim ecclesiam suam in Monte campi iuxta villam Sponheim positam in

monasterium erigere statuisset, ac morte preventus, opere imperfecto, mihi illud perficere committere: Ego accedente ad hoc consensu Mechthildis uxoris mee, & fratris mei comitis Rodolphi, pro remedio

animae meae inchoatum a patre opus perfecti, monachos illud secundum regulam S. Benedicti posui, qui-

bus de vita ex patrimonio meo prouidi, ipsorumque locum cum omnibus bonis suis liberum, perpetuo in

manus domini mei Adelberti archiepiscopi Moguntinensis, legati apostolicae fidis, tradidi ad altare S.

Qualis do-

beat esse

Aduocatus

huius mo-

nasterij.

Aduocatus

sifuerit ma-

tus potest

deponi.

Neque ser-

uicia neque

precariae

debet orge-

re.

Testes hu-

ius confir-

mationis.

Copia pri-
uilegiis & con-

formationis.

In nomine sancte & individuae Trinitatis: ego Megenhardus, Dei gratia comes de Sponheim,

notum esse cupio omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam & futuris: quod cum genitor noster

Stephanus comes de Sponheim ecclesiam suam in Monte campi iuxta villam Sponheim positam in

monasterium erigere statuisset, ac morte preventus, opere imperfecto, mihi illud perficere committere:

Ego accedente ad hoc consensu Mechthildis uxoris mee, & fratris mei comitis Rodolphi, pro remedio

animae meae inchoatum a patre opus perfecti, monachos illud secundum regulam S. Benedicti posui, qui-

bus de vita ex patrimonio meo prouidi, ipsorumque locum cum omnibus bonis suis liberum, perpetuo in

manus domini mei Adelberti archiepiscopi Moguntinensis, legati apostolicae fidis, tradidi ad altare S.

Martini. Aduocatum vero quamdiu vixerit eiusdem monasterij non alium quam meipsum esse volui.

Post mortem vero meam senior ex filiis meis, qui Dominus fuerit in Creutzenacht, & post eum semper

senior de cognatione mea comes de Sponheim & Dominus de Creutzenacht, aduocatiam prefati monas-

terii gerat. Qui si nominis & officii sui oblitus, bona monasterii vel personas, quibus tuor & defensor

esse debuerat, inuidere, molestare, vel dissipare voluerit, abbas cum fratribus deferat querelam contra

eum ad examen archiepiscopi Moguntini, qui habet eum corrigeret & emendaret. Quod sacerdos ab

archiepiscopo premonitus non emendauerit, satis faciens pro danno & iniuriis monasteria fallit, pue-

statem habeat idem archiepiscopus de consensu ac voluntate abbatis & fratribus, illum amorem, & in

alium dare aduocatum, quem ipsi elegerint. Et hoc totiens faciat, quotiens necessarium abbas & fran-

ibus visum fuerit: semper talem instituens qui potentia & benignitate & iustitia oportunitatem magi-

doneus est. Caveat autem aduocatus ne ecclesiam in bonis seu familia aliquando grauet: neque serviu-

vel exactiones alias seu precarias exigat, sed omnino liberos conseruet. Ad placitum publicum in tr-

eminis monasterii non scelbit, nisi ab abbate fuerit inuitatus: Cum autem inuitatus veneri: sic feri-

atur, ut & honori eius sit congruum, & pati possit a fratribus, ne nimia comititia aut summa magni-

tudine ipsi fratre Deo seruientes contristentur. Ita ergo in omnibus agat, tam pium, benignum & mo-

destum, familię & rebus monasterii in omnibus se probet, ut suo dignus sit nomine, & pro officio pro-

ppter Deum fideliter impletu, mercedem ab ipso recipiat vitam eternam. Vi autem hac omniarum &

inconvenientiarum aequaliter permaneant, chartam hanc inde conscribenti, & eam sigilla mei imprimente

conseruent. Testes huius voluntatis meae presentes fuerunt dominus meus Adelbertus Moguntinensis,

Bruno episcopus Argentinensis, Berinhelmu abbas prefati monasterii, & tota congregatio: Adelban

abbas Disipodi, Hermannus Prepositus de Schutzenheim, Goswinus de Lurburk, Dudoconz,

Ernestus vice Dominus, Adelberus W armundus Scultetus: Henricus Vdalricus de Stein, & compla-

res alii. Acta sunt hec anno Dominicæ incarnationis M C V. Indictione tertia, XII. Calendas Se-

ptemberis.

Denique pro maiori firmitate bonorum & loci huius praefatus comes Megenhardus Henricum Imperatorem huius nominis quartum, regem vero Romanorum quin-

tum adiit, & confirmationem præmissorum impetravit talem:

In nomine sancte & individuae Trinitatis: Henricus diuina saufente clementia Romanorum

Imperator Augustus, omnibus Christi & nostris fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse co-

lamus, qualiter Megenhardus comes de Sponheim, assidente & cooperante Mechthilde uxori, &

superna aspiratione motu, pro sua suorumque salute & incolumitate, monasterium in suo comitatu fundauit, in honorem sancte Mariae semper virginis, & sancti Martini episcopi, quod de suo patrimonio

legitime dotauit, instituens in eo viros religiosos, qui sub regula S. Benedicti, & abbate, omnipotenter

Deum perpetuis futurisque temporibus collaudarent, & pro ipso & progenitoribus suis preciis fundarent

denot, asilus etiam aduocati, quo eos post mortem suā voluntē effiliberos ab omni seruicio, exactione pre-

cariae, & quibuslibet aliis oneribus & grauaminibus, fecit conscribi & suo sigillo communis radiis, &

abbati & fratribus eiusdem monasterii, quod etiam dicitur Sponheim. Que omnia Adelbertus archi-

piscopus Moguntinus, in cuius parochia monasterium ipsum construendum est, banno suo confirmauit.

Vnde praefatus comes Megenhardus ad maioris stabilitatis augmentum à nobis postulauit, opusiam

sanctorum & pium, nostra imperiali autoritate confirmari, ne qua malevolentia posteriorum queat in-

firmare, quod sepe benefacta maiorum mutantur, succendentium iuniorum prauitate, si non fuerint

monasterium imperiali maiestate confirmata. Et quia nos diuina miseratione ad regni solium prouexit, ut ecclesia at-

Sponheim monasterium in regno nostro constitutis, regali prouisione consularibus, eorumque iura & possessiones ab

huc uela recuperetur, omni iniuria tunc amur: eandem ecclesiam seu monasterium in Sponheim cum omnibus rebus, possessione-

nibus, iuribus ac proprietatis sub tutela ac protectione regie defensionis nostre & Romani imperii

perpetua

S P O N H E I M E N S E.

241

perpetue & suscipimus: districte inhabentes tam presentibus quam futuri, sub pena criminis lese maiestatis imperialis, ne quis molestiam, iniuriam vel damnum aliquid inferat dictae abbaticae de Sponheim, quam omni libertate gaudere volumus, qua & cetera abbatis in regno nostro gaudere noscuntur, in rebus personis, familiae, proprietate, donationibus factis, seu in futuri, rite faciendis. Aduocatus autem qui pro tempore fuerit, si legem sibi a sepe dicto comite Megenhardo constitutam, temere transgressus fuerit, usque tertio admonitus per archiepiscopum Moguntinum, abbatte querelam contra eum faciente, si non emendauerit, tali honore priuetur, & altius qui utilis sit ecclesiae, de consilio & assensu abbatis fratrum subrogetur in locum eius. Ut autem haec charta perpetuo inconuisa permaneat, neque eiusdem temeritas labefactare presumatur, imperiali autoritate & banio nostro eam roboruimus, manu nostra notam sigilli nostri impressione muniuimus. Datum VI. calend. Martij anno Domini incarnationis MCCXXV. Indictione tercia, Anno XXVI. ordinatio Domini Henrici Quinti regis Romanorum, regni autem xix. Imperio vero eius xv. Aetate est Moguntia. In nomine Domini Amen.

Bernhelimus quoq; abbas, anno institutionis sue tertio omnium præmissorum confirmationem, cum certis quibusdam alijs priuilegijs a sede apostolica impetravit, quorum copiam & rescriptum, quoniam id series expostulat ordinis, præsentibus inservimus.

Honorius episcopus, seruus seruorum Dei, dilectio filio Bernbelmo abbati monasterij S. Martini Copia confirmacionis in Sponheim, ordinis sancti Benedicti, Moguntiensis diacessis, eiusque successoribus regulariter inservientibus, aduenientis in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem prebere consensum. Ex propter, dilecte canis patre, filii suis fratrumque tuorum iustis postulationibus annuentes, præstatum monasterium Sponheimense, cui (autore Deo presides, sub apostolice sedis tutela & protectione suscipimus, atque presentis scripti papamena gina communiuimus, decernentes & statuentes, ut regularis vita in eodem loco iam nouiter instituta tunc sedis secundum regulam sancti Benedicti, futuris temporibus inuolabiter conservetur. Nulli etiam facultatis sit, post factam apud nos professionem sine abbatis licentia maioris vel minoris religionis obtenuit ad hanc. Ne monachum locum transmeare. Quod si quis contra hanc prohibitionem nostram quounque tempore in chi discesserit, nullus abbas vel quilibet audeat eum retinere. Quoties abbate aeuente, de successore suorum inter fratres ipsius loci in clandum, nullus imbi qualibet surreptionis astutia, seu violencia, cuiusvis potestatis sine ecclesiastice & sic temporalis, intrudatur, nisi quem fratres communis consensu, eius canonice in nomine, & proficieantur. Aut pars consilii senioris, secundum Dei timorem & beati Benedicti regulam de eodem collegio vel de altero, si quod ab illi idoneum inter se non inuenierint, beatrix eligendum. Porro altarium consecrationem, chrisma, oleum sanctum, benedictionem abbatum & ordinationem Monachorum à diacessano eiusdem parochie archiepiscopo, siquidem gratiam & communionem apostolice sedis habuit, et ita gratis & absque prauitate aliqua voluerit exhibere suscipiat. Alioquin licet vobis & posteris vestris, catholicum quem volueritis adire antis item, & ab eo consecrationes & sacramenta suscipere. Sepultura pultram quoque istius loci liberam esse omnino censemus, ut eorum qui illic sepeliri desiderauerint in hunc libenter excommunicati fuerint de devotioni & voluntati nemo obstat. Possessiones quoque omnes, quas confirmatio titulo possidet, & in futurum quorumcumque oblatione vel devotione acquiretis, auctoritate apostolica omnes stolica confirmamus, decernentes, quod nulli omnino homini licet prefatu canorium temere perturba. Possessiones huius car-

re, aut eius possessiones auferre, vel quomodolibet ablatis retinere, minuere aut aliquib. vexationibus nobis perturbare, sed omnia integra vestris & pauperibus vobis conferuentur profutura. Si quis autem in posterum archiepiscopus, episcopus, Rex, Dux, vel Comes, aut cuiuslibet ordinis Princeps, seu quilibet ecclesiastica seculari se persona, banc constitutionis nostre paginam sciens, contra eam temere venire tentauerit, & si non subito satisfactione congrua emendauerit, potestatis honorisque sui caret dignitate, reumque se diuino iudicio existere de perpetrata iniuritate cognoscat, & a sacraissimo corpore & sanguine Domini Dei nostri redemptoris Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districte & ultione subiaceat. Canticis autem eidem loco infra seruantibus, sit pax Domini nostri Iesu Christi, quantum & hic fructus bone actionis percipiatur, & apud districtum indicem premia eternae pacis inveniant, Amen. Data per manus Diaconi sancte sedis apostolicae, x. cal. April. Indictione quinta, incarnationis Domini MCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

Fundatione & institutione praesentis monasterij tam per sedem apostolicam, quam per autoritatem imperiale sufficenter confirmatis, monachi qui venerant de Moguntia locum coepérunt incolere, & mansiones secundum regulam sibi necessarias ordinare. Mechthildis autem vxor fundatoris Megenhardi, mulier Christo deuotissima, omnia monachis vita necessaria præstavit, & in consummandis & difficij cœnobij, cooperatrix fidelissima occurrit. Sediam nunc ad sequentia processuri de primo abate sumamus in-

Locis inha-
bitatus à
monachis.Mechthildis
comitissa.